1955
ఫిబ్రవరి, 28

అమ్రిక్ సింగ్
Vs.
ది స్టేట్ ఆఫ్ పెప్సు
[యస్.ఆర్.దాస్, భాగ్వతి మరియు వేంకటరామ అయ్యర్ న్యాయమూర్తులు]

ఆక్ట్:

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (Act V of 1898), s.197(1) – ఛార్జ్ ప్రభుత్వ ఉద్యోగిపై నేరపూరిత దుర్వినియోగం – క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 197(1) కింద చార్జ్ – ప్రాసిక్యూషన్ చేయుటకొరకు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 197(1) కింద మంజూరు అవసరమా - ఒక పబ్లిక్ సర్వెంట్ యొక్క ప్రతి నేరం లేదా అతడు అధికారిక విధులను నిర్వహించడానికి చేసిన ప్రతి చర్యను బట్టి అతనిని ప్రాసిక్యూట్ చేయుటకు అనుమతి అవసరమా!

ముఖ్య గమనిక:

ప్రభుత్వోద్యోగి చేసే ప్రతి నేరం గూర్చి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 197(1) కింద మంజూరు అవసరము లేదు. నిజానికి తన అధికారిక విధులలో నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడు కూడా అట్టి సెక్షన్ కింద మంజూరు అవసరము లేదు. అయితే ఫిర్యాదు చేసిన ప్పుడు అతని అధికారిక విధులకు నేరుగా సంబంధించినది కాబట్టి , అని క్లెయిమ్ చేసినప్పుడు. మంజూరు అవసరం ఉంటుంది. ఆలావుండగా, తన విధులను నిర్వర్తించడంలోనే, జరిగినదా సరైనదేనా అనుదానితో సంబంధం లేదు. ఎందుకంటే కాపాడుకొనే సమయములో యోగ్యత ననుసరించి విచారణ జరుగును. అందువలన మంజూరు దశలో తలెత్తదు మరియు అది దావా ప్రాసిక్యూషన్ కు ముందు వుండవలెను. పబ్లిక్ సెర్వంట్ ను ప్రాసిక్యూషన్ చేయడానికి అనుమతి అవసరమా నేరపూరిత దుర్వినియోగం ఆరోపణల పై ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క అనునది ప్రజా సేవకుడిగా అతని చర్యలు అతని విధులపై ఆధారపడెనా అనిచూడవలెను. అట్లు జరిగితే , అప్పుడు మంజూరు అవసరం. కానీ ప్రజా సేవకుడు అలాంటి విధులతో సంబంధం లేకుండా ఉంటే , అప్పుడు మంజూరు అవసరం లేదు. హోరీ రామ్ సింగ్ వర్సెస్ ఎంపరర్ ([1939] FCR 159), HHB గిల్ v. ది కింగ్ ([1948] LR 75 IA 41), ఆల్బర్ట్ వెస్ట్ మీడ్స్ v. ది కింగ్ ([1948] LA 75 IA 185), ఫణీంద్ర చంద్ర v. ది కింగ్ ([1949] LR 76 IA 10), BW Mothavzs v. స్టేట్ ఆఫ్ పశ్చిమ బెంగాల్ ([1955] 1 SCR 216) మరియు శ్రీకాంతయ్య రామయ్య మునిపల్లి v. ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే ([1955] 1 SCR 1177), సూచిస్తారు.

తీర్పు:

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.48 ఆఫ్ 1954.

1st క్లాస్ మెజిస్ట్రేట్ పాటియాలా చల్లాన్ కేసు నం.160/102/1951 లో 31-03-1952 న జారీ చేసిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకముగా పెప్సు రాష్ట్రంలోని హైకోర్టు క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.140/1952 లో 15-03-1953 లో జారీ చేసిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకముగా స్పెషల్ లీవు ద్వారా దాఖలైన అప్పీల్ లో సుప్రీం కోర్టు 31-07-1953 నాడు ఉత్తర్వును జారీ చేసెను.

జై గోపాల్ సేథి, (నౌనిత్ లాల్, తో) అప్పీలుదారు తరపున మరియు NS బింద్రా, (పోరస్ A. మెహతా మరియు PG గోఖలే, తో) ప్రతివాది తరపున వాదించిరి.

1955, ఫిబ్రవరి 28 కోర్టు తీర్పును వెంకటరామ అయ్యర్ జడ్జి వెలువరించిరి. అప్పీలెంట్ పెప్సులో పబ్లిక్ వర్క్స్ డిపార్ట్ మెంట్, సబ్-డివిజనల్ ఆఫీసర్‌గా ఉన్నారు మరియు మెటీరియల్ తేదీలలో, కర్యారూప అనే ప్రాంతముతో కొన్ని పనులకు బాధ్యత వహించారు. అక్కడ పనిచేసిన కార్మికులకు వేతనాలు పంపిణీ చేయడం అతని విధుల్లో భాగం , మరియు సాధారణంగా అనుసరించే విధానం ఏమంటే, ట్రెజరీ నుండి అవసరమైన మొత్తాన్ని డ్రా చేయడం మరియు నెలవారీ అక్విటెన్స్ రోల్‌లో వారి సంతకాలు లేదా బొటనవేలు ముద్ర లు వేసిన ఉద్యోగులకు చెల్లించడం. ఏప్రిల్ 1951 రోల్‌లో, ఒక పర్మా ఖలాసీ (చిన్న సేవకుడు) మరియు రూ. 51/- అతని వేతనాల కోసం అతనికి చెల్లించినట్లు చూపబడింది , చెల్లింపు బొటనవేలు ముద్ర ద్వారా ధృవీకరించబడింది. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే, వాస్తవానికి, పర్మా అనే పేరు గల వ్యక్తి ఎవరూ లేరని, రోల్‌లో కనిపించే బొటనవేలు-ముద్ర స్వయంగా అప్పీలుదారుదేనని , అతను అక్విటెన్స్ రోల్‌లో కల్పిత పేరును ఉద్దేశపూర్వకంగా, చేర్చాడని, ఆ మొత్తాన్ని డ్రా చేసి , ఈ ప్రయోజనం పొందుట ద్వారా రూ.51/- దుర్వినియోగము చేసాడని పేర్కొనెను.

పాటియాలా ఫస్ట్-క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ , అప్పీలుదారుని విచారణ చేసి, అతనిపై భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 465 ప్రకారం పర్మా యొక్క బొటనవేలు ముద్రను నకిలీ చేసినందుకు మరియు ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ సెక్షన్ 409 కింద రూ.51/- దుర్వినియోగము చేసెనని నేరారోపణలు చేశారు. మరియు పూర్తి విచారణ తర్వాత , అతన్ని నిర్దోషిగా విడుదల చేసి రి. అతను "కెర్హాలీలో నిందితుడి వద్ద ఖలాసీ పర్మా పని చేయు చున్నాడని " మరియు అక్విటెన్స్ రోల్‌లోని బొటనవేలు అప్పీలుదారుదే అయినప్పటికీ , అతను డ్రా చేసిన మొత్తం పర్మాకు ఇవ్వలేదని ప్రాసిక్యూషన్ నిర్ధారించలేద ని తీర్మానించెను . ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా , పెప్సు యొక్క హైకోర్టుకు రాష్ట్రం అప్పీల్ చేసెను. ఇది అక్విటెన్స్ రోల్‌లోని అప్పీలుదారుని బొటనవేలు ముద్ర అతని నేరం

రుజువు చేయుటకు సరిపోతుందని తెలిపెను. ఇతర పరిస్థితులతో పాటు తీసుకున్నప్పుడు , తదనుగుణంగా అతనిని భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 465 మరియు సెక్షన్ 409 కింద దోషిగా నిర్ధారించింది. ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఈ అప్పీల్ ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగాదాఖలు చేయబడెను.

"అప్పీల్‌కు మద్దతుగా, అప్పీలుదారు యొక్క నేరారోపణ చట్టవిరుద్ధమని, అతని ప్రాసిక్యూషన్ కోసం క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 197 (1) కింద అనుమతి పొందనందున , సాక్ష్యం భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 465 లేదా సెక్షన్ 409 కింద నేరాన్ని రుజువుచేయుటకు గల రికార్డు సరిపోదని మరియు ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా అప్పీలుదారుని నిర్దోషిగా విడుదల చేసినందున , అప్పీల్ కోర్టు ఆ తీర్పును మార్చడాన్ని రికార్డులో ఉన్న అంశాలు సమర్థించలేదని శ్రీ జయగోపాల్ సేథి వాదించెను.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 197 (1) కింద మంజూరుకు సంబంధించిన ప్రశ్నను ముందుగా పరిగణనలోకి తీసుకోవ లెను, ఎందుకంటే ఇది మూలానికి చెందిన విషయము. ఈ ప్రశ్నకు సంబంధించిన వాస్తవాలు ఏమిటంటే , సెక్షన్ 409 కింద అప్పీలుదారుని నేరానికి సంబంధించి ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి డిపార్ట్‌మెంట్ అనుమతి కోసం ఒక దరఖాస్తు ఉందని మరియు అతను నేరం చేసినట్టు పేర్కొంటూ ప్రాసిక్యూషన్ చేయుటకు హోం శాఖ ముఖ్య కార్యదర్శి కమ్యూనికేషన్, Exhibft PX పంపారు. అతనిని ప్రొసిక్యూషన్ చేయుటకు "ప్రభుత్వ అనుమతి దీని దృష్ట్యా, ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ లేదా హైకోర్టు ముందు ప్రాసిక్యూషన్ అనుమతి కోరుకోవడం తప్పు అని ఇచ్చెనని దానిని తెలుపుటకు అతనిని ఆదేశించెను. కానీ హైకోర్టు అప్పీల్‌ను పరిష్కరించిన తర్వాత , వాస్తవానికి, ప్రాసిక్యూషన్‌ను మంజూరు చేస్తూ ప్రభుత్వం యొక్క ఉత్తర్వు లేదని మరియు కమ్యూనికేషన్, ఎగ్జిబిట్ PX పంపడంలో చీఫ్ సెక్రటరీ పొరపాటు చేశారని కనుగొనబడింది.

అందువల్ల, అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించిన ప్రాసిక్యూషన్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 197(1) కింద ఎటువంటి అనుమతి లేకుండా విచారణ ప్రారంభించబడెను. మరియు శ్రీ సేథి వాదించినట్లు ఆ సెక్షన్ కింద అనుమతి అవసరమైతే , అప్పుడు నేరారోపణతో సహా మొత్తం ప్రక్రియలను రద్దు చేయాలి. ప్రతివాది వాదన ప్రకారం, అయితే, అప్పీలుదారుపై ప్రధాన అభియోగం సెక్షన్ 409 కింద ఉంది మరియు ఆ సెక్షన్ కింద ప్రాసిక్యూషన్ కోసం ఎటువంటి అనుమతి అవసరం లేదు. సెక్షన్ 409 కింద అప్పీలుదారుని ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 197 (1) కింద అనుమతి అవసరమా అనేది నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన అంశం:-

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లోని సెక్షన్ 197(1) యొక్క పరిధిపై న్యాయపరమైన అభిప్రాయంలో గణనీయమైన వ్యత్యాసం ఉంది. ఈ ప్రశ్న తరువాత ఈ దేశంలోని అత్యున్నత న్యాయస్థానాలు మరియు ప్రివీ కౌన్సిల్ ద్వారా పరిశీలనకు సంబంధించిన అంశంగా మారింది మరియు ఇప్పుడు ఈ స్థితి చాలా చక్కగా స్థిరపడినదని చెప్పవచ్చును. హోరీ రామ్ సింగ్ వర్సెస్ చక్రవర్తి (1) కేసులో భారత

ప్రభుత్వ చట్టం, 1935లోని సెక్షన్ 270 ప్రకారం అనుమతి యొక్క ఆవశ్యకతపై ఫెడరల్ కోర్టు యొక్క నిర్ణయం జరిగినది. ఇది క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 197(1) పరంగా సమానంగా ఉంటుంది. ఆ కేసులో వాస్తవాలు ఏమిటంటే , సబ్ అసిస్టెంట్ సర్జన్ అతని పై సెక్షన్ 409 కింద మరియు అతని ఆధ్వర్యంలోని ఆసుపత్రి నుండి కొన్ని మందులను తొలగించి, అతని స్వంత నివాసానికి తరలించారని అట్టి మందులను స్టాక్ పుస్తకంలో నమోదు చేయడంలో విఫలమయ్యారని సెక్షన్ 477 – ఏ కింద అభియోగాలు మోపారు. భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 270 ప్రకారం ప్రాసిక్యూషన్ కోసం ప్రభుత్వ అనుమతి పొంద లేదనీ మరియు అది అవసరమా కాదా అనేది నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన అంశం అని తెల్పిరి . సెక్షన్ 477-A కింద అభియోగానికి అనుమతి అవసరం అని నిర్ధారించబడింది, ఎందుకంటే "అధికారిక విధుల నిర్వహణలో జరిగిన నేరానికి సంబంధించినదిగా ఫిర్యాదు చేయబడిన ది"; కానీ సెక్షన్ 409 కింద ఛార్జ్ కోసం ఎటువంటి అనుమతి అవసరం లేదు , ఎందుకంటే "అధికారిక విధినిర్వహణ 'అప్పగించడం'కి సంబంధించినది మాత్రమే ఫిర్యాదు చేయబడిన మరియు తదుపరి దుర్వినియోగం లేదా మార్పిడి చర్యలోకి తప్పనిసరిగా రాదు".

(1) [1939] FCR 159.

తన తీర్పు సందర్భంగా , వరదాచారియర్, జడ్జి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 197(1) పరిధిని చర్చించారు మరియు ఆ సెక్షన్‌పై నిర్ణయాలు ఏకరీతిగా లేవని గమనించిన తర్వాత , వాటిని మూడు వర్గాల కింద ఇట్లు ఏర్పరిచారు. 1) చట్టం ఒక వ్యక్తి యొక్క అధికారిక విధుల నిర్వహణలో చేసిన పనుల గూర్చి ఫిర్యాదు వస్తే , అనుమతి అవసరమని భావించారు. ఆ వ్యక్తి యొక్క అధికారిక పాత్ర అతనికి నేరం చేసే అవకాశం ఇచ్చిన అన్ని సందర్భాల్లో అనుమతి అవసరమని వారు అభిప్రాయపడ్డారు. మరియు నిందితుడు వాస్తవానికి అధికారిక విధుల నిర్వహణలో నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడు నేరం జరిగినప్పుడు అనుమతి అవసరమని భావించారు. న్యాయమూర్తి మూడు అభిప్రాయాలలో మొదటిదానితో తన అంగీకారాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

HHB గిల్ వర్సెస్ ది కింగ్ (1) కేసులో , క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 197(1) కి సంబంధించి నేరుగా ప్రశ్న తలెత్తింది. అక్కడ నిందితుడిపై సెక్షన్ 161 కింద లంచం తీసుకున్నారని , సెక్షన్ 120-బి ప్రకారము కుట్ర చేసెనని అభియోగాలు మోపారు. సెక్షన్ 197(1) ప్రకారం అనుమతి అవసరమా అనే ప్రశ్నపై, ఆ సెక్షన్ మరియు భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935లోని సెక్షన్ 270 మరియు చట్టం యొక్క ప్రకటనను ఆమోదించడం మధ్య పరిధిలో ఎటువంటి తేడా లేదని ప్రివీ కౌన్సిల్ పేర్కొంది. మరియు శాసనములోని స్టేట్ మెంట్ ను నిర్ధారిస్తూ వరదాచారియర్, జడ్జి హోరీ రామ్ సింగ్ వర్సెస్ ఎంపరర్ కేసులో పరిశీలన ఈ వివముగానన్నది లార్డ్ సైమండ్స్.

"ప్రభుత్వ సేవకుడు తన అధికారిక విధిని నిర్వర్తించడంలో , అతని చర్య అతని అధికారిక విధి పరిధిలో ఉన్నట్లయితే నీ అతడు పనిచేయుచున్నాడనీ పనిని చేయబోవుచున్నాడని చెప్పగలము . ప్రభుత్వోద్యోగి, సవాలు చేయబడితే , అతను చేసే పనిని , తన పదవిని బట్టి చే సేనని సహేతుకంగా క్లెయిమ్ చేయగలగితేనే అది మంచి పరీక్ష అగును."

తదనుగుణంగా, నిందితుడి చర్యల గూర్చి మోపిన అభియోగాలు అతని విధుల కారణంగా చేసినట్లుగా సమర్థించబడక పోతే , ఎటువంటి అనుమతి అవసరం లేదని నిర్ధారించబడింది. HHB గిల్ వర్సెస్ ది కింగ్ కేసు (1) లో తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని A16 ert వెస్ట్ మీడ్స్ v. ది కింగ్ కేసు (-) లో ప్రైవీ కౌన్సిల్ అనుసరించింది మరియు ఫణీంద్ర చంద్ర v ది కింగ్ లో తిరిగి ధృవీకరించబడెను.

(1) [1948] LR 75 IA 41.

(2) [1939] FCR 159.

(3) [1948] ఎల్.,ఆర్.70 IA 185, ది కింగ్(1), మరియు RW మ్యాథమ్స్ V. వెస్ట్ బెంగాల్ రాష్ట్రం ఈ కోర్టు కేసులో అమలుచేసెను.

అధికారుల తీర్మానాన్ని ఈ విధంగా గ్రహించవచ్చు: క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 197(1) ప్రకారం పబ్లిక్ సర్వెంట్ చేసిన ప్రతి నేరం కు; ప్రాసిక్యూషన్ కోసము అనుమతి అవసరము లేదు. లేక చర్యకు ప్రాసిక్యూషన్ కోసము అనుమతి అవసరము లేదు. వాస్తవానికి తన అధికారిక విధుల నిర్వహణలో నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడు అతను చేసిన ప్రతి చర్య నేరుగా అతని అధికారిక విధులకు సంబంధించినది అని ఫిర్యాదు చేసిన లేక ప్రశ్నించినట్లయితే, అది తన ఆఫీసు విధుల కారణంగా జరిగిందని క్లెయిమ్ చేయవచ్చు , అప్పుడు మంజూరు అవసరం ; మరియు వాస్తవానికి , అతని విధులను సరిగ్గా నిర్వర్తించాలా వద్దా అనే దానితో సంబంధం లేకుండా అది అలానే ఉంటుంది , ఎందుకంటే అది నిజంగా మెరిట్‌పై రక్షణకు సంబంధించిన అంశం , ఇది విచారణలో దర్యాప్తు చేయవలసి ఉంటుంది . మంజూరు దశలో ఆ ప్రశ్న తలెత్తదు , ఇది ప్రాసిక్యూషన్ దావాకు ముందువుండును.

ఉద్యోగులకు వేతనాలు చెల్లించే ముందు వారి సంతకాలు లేదా బొటన వేలిముద్రలు పొందడం అతని విధికి సంబంధించి విధించబడినందున , పైన పేర్కొన్న సూత్రం ప్రకారం , సెక్షన్ 465 కింద అప్పీలుదారుని ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి అనుమతి అవసరం అని ప్రతివాది అంగీకరించాడు. అయితే, నిధుల దుర్వినియోగం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ప్రభుత్వోద్యోగి విధుల పరిధిలోకి రాదని , దానిపై అభియోగాలు మోపినప్పుడు , తన పదవిని బట్టి దానికి సమర్ధనను క్లెయిమ్ చేయలే వని, సెక్షన్ 197(1) కింద ఎలాంటి అనుమతి అవసరం లేద ని ఆయన వాదించారు. మరియు హోరీ రామ్ సింగ్

వర్సెస్ ఎంపరర్ (1) మరియు ఆల్బర్ట్ వెస్ట్ మీడ్స్ వర్సెస్ ది కింగ్ కేసులలోని (1) నిర్ణయాల ద్వారా ప్రశ్నకు జవాబు వచ్చెను. ఈ రెండింటిలోనూ గూర్చి దుర్వినియోగం గూర్చి ఆరోపణలున్నాయి . ఇది చట్టపరమైన స్థితి యొక్క చాలా విస్తృత ప్రకటన అని మరియు ఉదహరించిన రెండు నిర్ణయాలు దీనికి ఎటువంటి మద్దతు ఇవ్వవని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. మా తీర్పులో, ఒక ప్రభుత్వ సేవకుడు దుర్వినియోగం చేసినట్లు అభియోగాలు మోపబడినప్పటికీ , సెక్షన్ 197(1) ప్రకారం అనుమతి అవసరమా అనేది ప్ర తీ ఇక్కడ కేసు వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఫిర్యాదు చేయబడిన చర్యలు కార్యాలయ విధులతో సమగ్రంగా అనుసంధానించబడి ఉంటే–

(1) [1949] LR 76 IA 10.

(3) [1939] FCR 159.

(2) [1955] 1 SOR 216.

(4) [1948] LR 75 IA 180, వాటి నుండి విడదీయరాని విధంగా వుంటే, అప్పుడు సెక్షన్ 197(1) కింద మంజూరు అవసరం; కానీ వాటికి మరియు ఆ విధుల నిర్వహణకు మధ్య అవసరమైన సంబంధం లేకుంటే) అధికారిక హోదా కేవలం సందర్భం లేదా చర్యలకు అవకాశాన్ని మాత్రమే ఇచ్చును, అప్పుడు ఎలాంటి అనుమతి అవసరం లేదు.

ఇటీవలే, ఈ కోర్టు శ్రీకాంతయ్య రామయ్య మునిపల్లి వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే (1) కేసులో సెక్షన్ 409 ప్రకారం దుర్వినియోగం చేసినట్లు అభియోగాలు మోపబడినప్పుడు , సెక్షన్ 197(1) ప్రకారం అనుమతి మంజూరు చేయవలసిన అవసరాన్ని పరిశీలించాల్సి వచ్చింది. అక్కడ, చట్టం క్రింది విధంగా నిర్దేశించబడింది:

"సెక్షన్ లో విషయము ఉంది. మరియు దాని భాషకు తప్పనిసరిగా అర్థం చెప్పబడాలి. అది చెప్పేదేమనగా–

'ప్రభుత్వోద్యోగి తన అధికారిక విధి నిర్వహణలో పని చేస్తున్నప్పుడు లేదా చర్య తీసుకున్నప్పుడు అతను నేరానికి పాల్పడినట్లు ఆరోపణలు వచ్చినప్పుడు.........'

కాబట్టి మేము మొదట "నేరం" అనే పదంపై దృష్టి పెట్టాలి.

ఇప్పుడు ఒక నేరం అరుదుగా ఒకే చర్యను కలిగి ఉంటుంది. ఇది సాధారణంగా అనేక అంశాలతో కూడి ఉంటుంది మరియు ఒక నియమం వలే, ఇది స్థిరపర్చుటకు ముందు చర్యల యొక్క మొత్తం శ్రేణిని నిరూపించాలి. ప్రస్తుత కేసులో , రెండవ ముద్దాయిపై ఆరోపించబడిన అంశాలు :–

మొదటిది, 'అప్పగించడం' మరియు/లేదా 'ఆధిపత్యం'; రెండవది, అప్పగింత మరియు/లేదా ఆధిపత్యం 'ప్రజా సేవకునిగా అతని హోదాలో' ఉంది; మూడవది, ఒక 'పరిష్కారం' ఉందని; మరియు నాల్గవది, పరిష్కరించుటలో 'నిజాయితీ లేనిది '. ఇక్కడ అప్పగింత లేదా ఆధిపత్యం అధికారిక హోదాలో ఉందని ఇప్పుడు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది మరియు ఈ కేసులో ఒక అధికారి చేసిన లేదా చేయాలనుకున్న చర్య ద్వారా పరిష్కారము, చట్టబద్ధమైనది కాదని ఇతరత్రా ఏదీ ఉండదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది ".

వాస్తవాలపై, ఫిర్యాదు చేసిన అనేక చర్యలు అధికారిక చర్యలు అని మరియు ప్రాసిక్యూషన్ మంజూరు చేయకపోవటం దారుణమని ఆ కేసులో తీర్మానించిరి . హోరీ రామ్ సింగ్ వర్సెస్ ఎంపరర్ (1), మరియు ఆల్బర్ట్ వెస్ట్ మీడ్స్ వర్సెస్ ది కింగ్ (1) లోని నిర్ణయాలు సరిగ్గా పరిశీలించినప్పుడు, ప్రతివాది యొక్క తీవ్ర వివాదానికి మద్దతు ఇవ్వలేదు (1) [1955] 1 BCR 1177. (2) [1989] FCR 159. (3) [1948] LR 75 IA 185.

హోరీ రామ్ సింగ్ వర్సెస్ చక్రవర్తి కేసు (1)లో, మందులను స్టాక్ బుక్‌లో నమోదు చేయలేదు మరియు నిందితుడు అతని నివాసానికి తరలించాడు మరియు అతనిపై ఉన్న అభియోగం ఏమిటంటే , మందులను తొలగించడంలో అతను దుర్వినియోగానికి పాల్పడ్డాడు. మందులు తొలగించి అతని ఇంటికి పంపుట నిందితుడి విధిలో భాగం కాదు మరియు అతను తన కార్యాలయ విధులు కారణంగా అలా చేశాడని అతను క్లెయిమ్ చేయలేదు. స్టాక్ బుక్స్ లోని మందులను నమోదు చేసి ఆసుపత్రిలో ఖర్చు చేసిన వాటిని చూపించి ఉంటే , అతను అలాంటి దావా వేసి ఉండేవాడు. కానీ, వాస్తవానికి, ఎటువంటి అధికారిక చర్య తో ప్రమేయం లేదు , అందుకే వరదాచారియర్, జడ్జి ఇట్లు గమనించారు, "....సెక్షన్ 409 కింద అభియోగం కు సంబంధించినంత వరకు, అతను ఉద్దేశించిన చర్యలకు సంబంధించి ప్రాసిక్యూట్ చేయబడటం అనేది అతని విధిని నిర్వర్తించడంలో చేసిన లేదా చేసినట్లు భావించబడిన చర్యలుగా పరిగణించబడదు."

అదే కేసులో సులైమాన్, జడ్జి యొక్క క్రింది పరిశీలనలకు కూడా సూచించవచ్చును:

"తన విధిని అమలు చేయడంలో నేరపూరితమైన విశ్వాస ఉల్లంఘనకు పాల్పడవచ్చా అనే ప్రశ్నకు, కేసు యొక్క వాస్తవాలను సూచించకుండా , సారాంశంలో ఊహాత్మకంగా సమాధానం ఇవ్వలేము. ప్రశ్నకు సమాధానమిచ్చే ప్రయత్నంలో మన ముందు ఉదహరించబడిన కొన్ని సందర్భాల్లో ఉపయోగించబడిన విశృంఖల భాషకు సాధారణీకరించిన మార్గం బాధ్యత వహిస్తుంది.... విధిని నిర్వర్తించడంలో ఆ చర్య జరిగిందా లేదా అనే ప్రశ్న ప్రతి కేసులోని ప్రత్యేక పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉండాలి." ఆల్బర్ట్ వెస్ట్ మీడ్స్ వర్సెస్ ది కింగ్ (1)లో ఒక ఆర్మీ ఆఫీసర్ రెండు మొత్తాలను అందుకున్నాడు మరియు తరువాత వాటిని భర్తీ చేయలేకపోయాడు. అతనిపై నేరపూరిత

దుర్వినియోగం అభియోగాలు మోపబడ్డాయి మరియు దోషిగా నిర్ధారించబడింది. అతను అనుమతి లేనందున నేరారోపణ చట్టవిరుద్ధమని వాదించాడు, అయితే హెచ్.హెచ్.బి గిల్ వర్సెస్ ది కింగ్ (1) కేసును అనుసరించి, ప్రివీ కౌన్సిల్ ఈ వాదనను తిరస్కరించింది. నిందితుడు తన అధికారిక విధుల సమయంలో ఈ మొత్తాన్ని ఖర్చు చేసినట్లు క్లెయిమ్ చేయలేదని, అయితే ఆ డబ్బు అగ్నిప్రమాదంలో కాలిపోయినట్లు పేర్కొనడం గమనించాల్సిన విషయ ను. ఈ వాస్తవాలను ప్రస్తావిస్తూ ప్రివీ కౌన్సిల్ ఇట్లు గమనించింది:

(1) [1939] FCR 159. (2) [1948] LR 75 IA 185. (3) [1948] LR 75 IA 41.

" ప్రభుత్వ సేవకుడిగా తనకు అప్పగించిన డబ్బును అతను నిర్వహించిన పదవి కారణంగా అతను చేసిన చర్యలు మోసపూరితంగా దుర్వినియోగము అగుట గూర్చిన అభియోగాలను సమర్థించుకొన లేకపోయెను".

అప్పుడు ఫలితం ఏమిటంటే, ఒక పబ్లిక్ సర్వెంట్ నేరపూరిత దుర్వినియోగం చేసేనన్న ఆరోపణపై ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి అనుమతి అవసరమా అనేది, పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా అతని విధులపై ఫిర్యాదు చేయబడిన చర్యలు దానికి సరియైన ఆధారమున్నదా అని చూడాలి. వారు చేస్తే, అప్పుడు మంజూరు అవసరం. కానీ వారు అలాంటి విధులతో సంబంధం లేకుండా ఉంటే, అప్పుడు అనుమతి అవసరం లేదు. ఈ దృక్కోణంలో, అప్పీలుదారుపై నేరుగా అభియోగాలు మోపబడిన చర్యలు అతను పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా డిశ్చార్జ్ చేయాల్సిన విధులపై ఆధారపడి ఉంటాయో లేదో మనం పరిశీలించాలి. అప్పీలుదారు రూ. 51/- సబ్‌డివిజన్స్ ఆఫీసర్‌గా దుర్వినియోగం చేసెనని ఆరోపించబడింది మరియు అతను దాని ని తీసికొనెనని అంగీకరించాడు. ఆ మొత్తాన్ని ఖలాసీ పర్మాకు చెల్లిం చి దానికి సంబంధించిన ధ్రువపత్రంలో అతని సంతకం లేదా బొటనవేలు ముద్ర తీసుకోవడం అతని విధి. నిందితుడు పర్మాకు ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించినట్లు నూ మరియు చెల్లింపును రోల్ రికార్డులో నమోదు చేసినట్లునూ అతని పేరుకు వ్యతిరేకంగా బొటనవేలు ముద్ర ఉన్నదని. రోల్ రికార్డులో కనిపించేది నిజమైతే-మరియు అది నిజమా కాదా అనేది మంజూ రు దశలో సంబంధిత అంశం కాదు-అప్పుడు అప్పీలుదారుపై మోపబడిన అభియోగాలు అతని విధుల పరిధిలోకి వస్తాయి. మరియు అవి అతని ఉద్యోగ ధర్మములో జరిగినట్లు అతనిచే సమర్థించబ డును. కాబట్టి, సెక్షన్ 409 కింద అప్పీలుదారుని ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి ముందు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 197(1) కింద అనుమతి అవసరమనునది స్పష్టము. మరియు అటువంటి మంజూరు లేకపోవడం ప్రాసిక్యూషన్ నిర్వహణకు ప్రాణాంతకం. కాబట్టి నేరారోపణను రద్దు చేయాలి. ఈ దృక్కోణంలో, సాక్ష్యం మీద, నేరపూరిత దుర్వినియోగం లేదా ఫోర్జరీ నేరం అప్పీలుదారు నికి విధించిరా లేదా అనేది పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన అవసరం లేదు. అప్పీల్ తదనుగుణంగా అనుమతించబడుతుంది మరియు

అప్పీలుదారుపై విధించిన నేరారోపణలు మరియు శిక్షలు రద్దు చేయబడును . జరిమానా, చెల్లించినట్లయితే, తిరిగి ఇచ్చివేయబడును.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.